

משנה - מגילה

פרק ד - משנה ח

האומר איני עובר לפני התבה בצבועין, אף בלבנים לא יעבר. בסנדל {לח} איני עובר, אף יחף לא יעבר. העושה תפלתו עגלה, סכנה ואין בה מצוה. נתנה על מצחו או על פס ידו, הרי זו דרך המינות. צפן זהב, ונתנה על בית אנקלי שלו, הרי זו דרך החיצונים:

פרק ד - משנה ט

האומר יברכוה טובים, הרי זו דרך המינות. על קן צפור יגיעו רחמיה, ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים, משתקין אותו. המכנה בעריות, משתקין אותו {מה}. האומר {מו}, ומזרעך לא תתן להעביר למלך (ויקרא יח), ומזרעך לא תתן לאעבד בארמיותא, משתקין אותו בנזיפה: